

købing (J. C. Christensen), der jo staar som Ordfører for Reformpartiet ved disse Loves Behandling, omtalte Forslaget til en Ændring i Loven om Formue- og Indkomstskat til Staten, benytte Lejligheden til at udtale, at det forekommer mig, at Tiden er kommen til at foretage en Revision af de gældende Loves Bestemmelser med Hensyn til Officerers og andre Befalingsmænds Beskatning. Naar vi skulle give saadanne Lønninger, som her foreslaas, forekommer det mig temmelig urimeligt, at Officerer og andre Befalingsmænd skulle slippe med en Skat af 2 pCt., medens andre Mennesker, der have langt mindre Indtægter, maa betale 7-8, ja indtil 10 pCt. til den Kommune, de bo i". Altsaa allerede da vi her i Tinget behandlede de militære Lønningslove, slog jeg til Lyd for en Ændring paa dette Omraade, og jeg beklager, at man ikke den Gang kunde vinde Ørenlyd her i Tinget for en Reform i nævnte Henseende.

Jeg haaber imidlertid, som allerede bemærket, at den Afstemning, som fandt Sted her i Tinget den 19. April 1909, og hvor man havde knyttet dette Spørgsmaal sammen med Lovforslaget om Garnisonsordningen, ikke er noget gyldigt Udtryk for Opfattelsen her i Tinget angaaende den foreliggende Sag. Jeg tillader mig at haabe paa, at det vil være muligt nu at faa gennemført dette Forslag. Paa en Tid, hvor man dynger den ene Skat paa den anden, forekommer det mig urimeligt overfor den almindelige Befolkning, om man bevarer et Privilegium som det, der her er Tale om, for en vis Klasse Medborgere. Det anføres, at man ikke kan gennemføre denne Reform uden samtidig at bevilge Officererne og de andre militære Personer, hvem dette Lovforslag angaar, forøget Løn. Noget berettiget Krav i saa Henseende kunne de paagældende dog ikke fremsætte. De Lønninger, der nu gives Officerer her i Landet, ere, som jeg ogsaa fremhævede, da jeg sidst talte som Ordfører for dette Lovforslag, særdeles rundelige. Ifølge Lønningsloven af 30. September 1909 ydes der Kaptajner og Ritmestre 3,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,200 Kr., Oberstløjtnanter 5,400 Kr., efter 4 Aars Tjeneste i Graden 6,100 Kr., Oberster 6,800 Kr., Generalmajorer 8,000 Kr.,

Generalløjtnanter og Generaler 10,000 Kr. Jeg skal nøjes med at anføre disse Tal, idet jeg minder om, at vi her i Rigsdagen — heldigvis ikke med Støtte fra mit Partis Side — endog have givet enkelte af disse Folk en Huslejegodtgørelse af 2,000 Kr. Nu gad jeg spørge, om der er nogen særlig Grund til at vise disse Mennesker mere Barmhjertighed med Hensyn til kommunal Beskatning, end man viser de Tusinder og atter Tusinder i vort Land, der have mindre end 1,000 Kr. i aarlig Indtægt og maa finde sig i at betale Skat i Henhold til den Procent, hvorefter Skatten nu en Gang paalignes i deres Kommune, hvad enten Procenten er 6, 8 eller 10. Jeg tillader mig derfor at haabe paa, at det virkelig skal være muligt i dette Ting at vinde Tilslutning for et Lovforslag som det, der her foreligger. Der er en anden Side af denne Sag, man ogsaa bør have i Erindring, nemlig, at der er ingen af vore Embedsmænd, paa hvis Uddannelse Staten ofrer saa meget, som den ofrer paa Officerernes. Det er uimodsaagt gjort gældende, at en Søofficers Uddannelse koster den danske Stat ca. 33,000 Kr.; vi uddanne her i Landet 4 Søofficerer om Aaret, og de koste gennemsnitlig Staten 33,000 Kr. Der er saaledes her Tale om Folk, der i Virkeligheden i Forvejen ere begunstigede fremfor alle andre Mennesker her i Landet. Hvorfor i al Verden skal man da skabe disse Mennesker en Særstilling med Hensyn til kommunal Beskatning? Hvorfor skulle de slippe med 2 pCt. i kommunal Skat, naar man kan og i en Række Kommuner er nødt til at paaligne alle andre Mennesker 6, 8, 10 pCt. eller mere. Man maa endvidere huske paa, at militære Befalingsmænd faa Lønning allerede fra deres Ansættelse som Sekondløjtnanter. En saadan Officers Pensionsret begynder at løbe fra den Tid, da han i en meget ung Alder faar kongelig Ansættelse. For saa vidt ere disse Mennesker ganske anderledes fortræffeligt stillede end andre Mennesker i vort Samfund. Den almindelige Befolkning har ingen Adgang til Pension, den har Adgang til at drage Nytte af en Alderdomslovgivning, i Kraft af hvilken der tilmaales gamle Mennesker en ikke særlig rundelig Understøttelse, naar de ikke længere ere i Stand til at skaffe sig Føden ved deres egne Hænders Gerning.